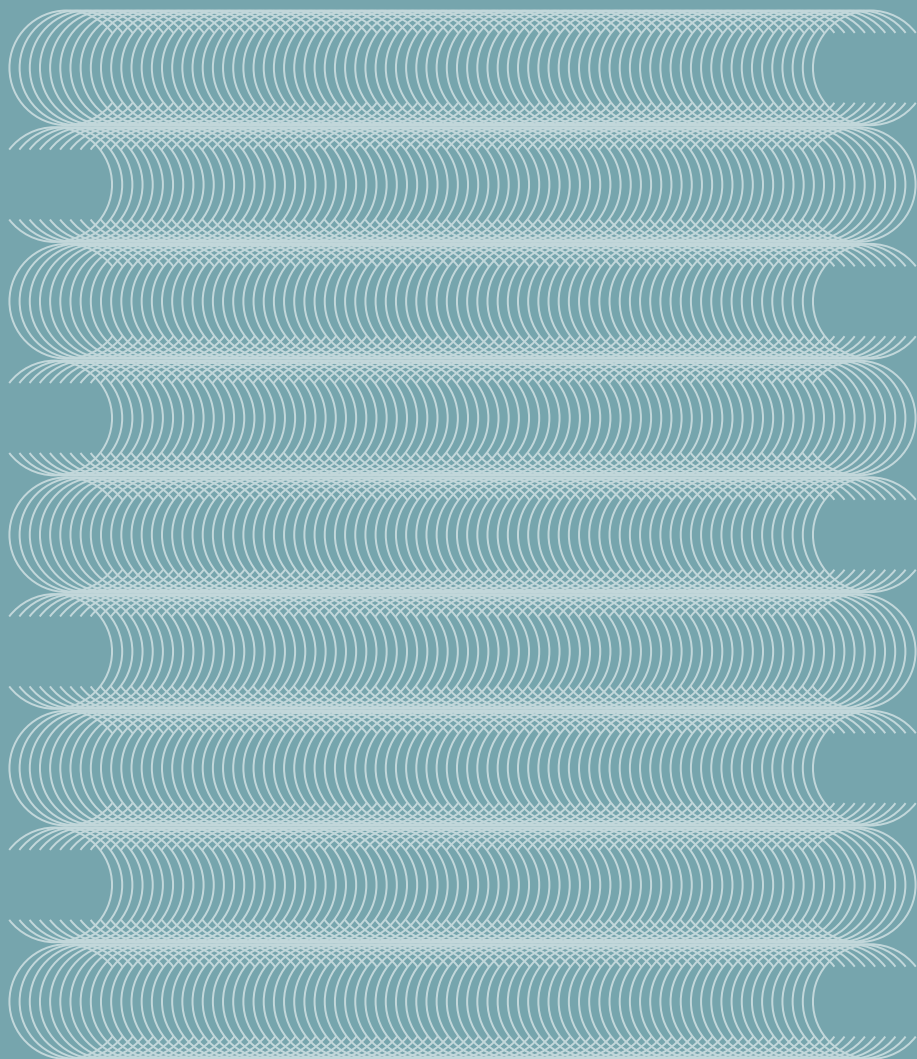

Ciklus javnih predavanja u
Institutu za povijest umjetnosti –
Centru Cvito Fisković
2014.

Ciklus javnih predavanja u Institutu
za povijest umjetnosti –
Centru Cvito Fisković

INSTITUT ZA POVIJEST UMJETNOSTI

2015.

O programu

Ciklus javnih predavanja u Institutu za povijest umjetnosti – Centru Cvito Fisković Split pokrenut je 2010. godine i od tada se kontinuirano nastavlja pozivajući istaknute povjesničare umjetnosti, sveučilišne profesore i znanstvenike da svoja znanstvena i stručna dostignuća predstavljaju široj kulturnoj javnosti.

Pitanja povijesti umjetnosti i baštine osobito su izražena u povijesnim gradovima kao što je Split stoga je cilj javnih predavanja pružiti mogućnost stručnog informiranja na tom polju. Napredak očuvanja baštine nije moguć bez senzibiliziranja javnosti, a predavanja predstavljaju koristan poticaj i za same stručnjake. Naročito su važna kao prateći obrazovni program studentima Filozofskog i Građevinsko-arhitektonskog fakulteta te Umjetničke akademije u Splitu.

Četvrti po redu *Ciklus javnih predavanja u Institutu za povijest umjetnosti – Centru Cvito Fisković* u Splitu trajao je od veljače do prosinca 2014. godine. U sklopu ovogodišnjeg programa održana su i 3 znanstveno-popularna javna predavanja vezana za istraživački projekt Instituta za povijest umjetnosti pod nazivom *Pariška likovna scena i hrvatska moderna umjetnost*.

Izuzetno posjećena predavanja otvorenog tipa održavala su se u prostorijama Instituta, Muzeja grada Splita, Centra *Studia Mediterranea* Filozofskog fakulteta u Splitu i galerije *Bez naziva* splitske Umjetničke akademije, a predavači su bili istaknuti povjesničari umjetnosti, sveučilišni profesori i znanstvenici.

Predavanja pokrivaju teme unutar širokog spektra povijesti umjetnosti i zaštite kulturne baštine. Iako znanstveno utemeljena i strukturirana, predavanja su prilagođena širokom krugu publike što se do sada pokazalo iznimno potrebno splitskoj sredini pa je u tu svrhu pokrenut i blog na kojem se mogu pratiti najave predavanja, kao i ostalih događaja vezanih uz rad Instituta za povijest umjetnosti.

<http://cikluspredavanja.wordpress.com>

Ciklus javnih predavanja u Institutu za povijest umjetnosti – Centru Cvito Fisković uvršten je u program popularizacije znanosti Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta Republike Hrvatske od 2013. godine.

Zagreb–Pariz 1927.–1937.: Le Corbusier i mi

dr. sc. Tamara Bjažić Klarin, znanstvena suradnica u Hrvatskom muzeju arhitekture HAZU

6. veljače 2014., Centar *Studia Mediterranea* (Poljana kraljice Jelene 3/III)

Pitanje odnosa izvorišta i periferije, transfera progresivnih arhitektonskih i gradotvornih koncepata i stvaranja njihovih lokalnih inačica, jedna je od središnjih tema povijesti hrvatske moderne arhitekture. U razdoblju između dva svjetska rata veze s različitim centrima modernizma se multipliciraju i nadopunjuju. Postepeno se iz srednjeeuropskog kulturnog prostora pomiču prema Berlinu i Parizu gdje u atelijeru Le Corbusiera rade čak trojica hrvatskih arhitekata – Zvonimir Kavurić 1927., Ernest Weissmann 1927. – 1930. i Juraj Neidhardt 1932. – 1935., a kraću suradnju u godini Svjetske izložbe u Parizu 1937. ostvarili su i Ksenija Grisogono i Krsto Filipović. Predavanje je pružilo cjelovit prikaz prijenosa i prihvaćanja osnovnih postavki Le Corbusierove arhitekture i urbanizma u razdoblju prije Drugog svjetskog rata, kao i ostalih sinkronih veza Zagreba i Pariza uključujući međunarodne natječaje, stručne časopise, izložbe i malobrojne gradnje. Riječ je o segmentu istraživanja recepcije Le Corbusiera, najutjecajnijeg i najcitiranijeg inozemnog arhitekta, od 1930-ih sve do 1960-ih godina u Hrvatskoj.

Kultura pamćenja i strategija zaborava

dr. sc. Joško Božanić, redovni profesor na Odsjeku za hrvatski jezik i književnost Filozofskog fakulteta u Splitu

13. veljače 2014., Centar *Studia Mediterranea* (Poljana kraljice Jelene 3/III)

Ovo javno predavanje o kulturi pamćenja u suvremenom svijetu temelji se na autorovu istraživanju kolektivne memorije otoka Visa, njegove usmene predaje u kontekstu globalne civilizacijske promjene koju će pokrenuti informatička revolucija i izazvati prekid komunikacije među generacijama. Predavač je započeo svoje izlaganje prezentacijom sinopsisa jednog mogućeg SF filma koji se temelji na imaginaciji kataklizmičkih posljedica globalnog gubitka digitalne memorije. Uspoređuje tu mogućnost s uništenjem Aleksandrijske biblioteke i govori o mogućem kolapsu suvremenog informatičkog sistema i globalnoj amneziofobiji. Radi se o značaju akumulirane kolektivne memorije prenošene stoljećima s generacije na generaciju koja, po prvi put u informatičkom društvu, postaje nepotrebna. Predavanje postavlja pitanje izvjesnosti posthumanog društva u kojemu akumulirana kolektivna memorija gubi svoju humanističku matricu. Joško Božanić sagledava posljedice globalnih mijena na matrici mikrosvijeta jednog otoka koji je do kraja 20. stoljeća uspio sačuvati svoju kolektivnu memoriju da bi se suočio s njenim definitivnim gubitkom.

Rab – grad mitskih zvonika

Miljenko Domijan, glavni konzervator u Ministarstvu kulture Republike Hrvatske

24. veljače 2014., Centar *Studia Mediterranea* (Poljana kraljice Jelene 3/III)

Zbir dalmatinskih urbaniteta sačinjava nenadmašni korpus hrvatske kulturne baštine. U svom *nemetropolstvu* – po materijalnoj emanaciji i duhovnoj znakovitosti taj korpus umnogome nadilazi geopolitičko ili geostrateško, odnosno aktualno određenje provincijom. Svaki pojedini u nizu istočnojadranskih gradova od Kotora do Kopra posjeduje neki svoj znak prepoznavanja snage socijalnog ili ukupnog misaonog simbola. Ono što je Splitu Dioklecijanova palača, Dubrovniku njegove zidine, Šibeniku katedrala, Zadru Sv. Donat, Puli arena, Rabu su to - njegovi zvonici. Oni su ipak samo karakteristični dio rapske povijesne jezgre – „rogati“ znak pripadnosti i prkosa nad morem i bedemima, uz tisućljetne crkve i samostane.

Ovim predavanjem predstavljeni su, više ili manje, svi čimbenici povijesnog grada, kompleksnog kulturnog dobra. Povijesnoumjetničko promišljanje, zavičajni dug, zanos, muka i trud ugrađeni su pak u radove kojima se ruševnoj i zapuštenoj baštini nastojao vratiti integritet, time i dignitet. Stoga je, u drugom dijelu predavanja, fokus bio na njezinom očuvanju i obnovi, na čemu se osobito tijekom zadnja dva desetljeća mnogo napravilo.

Javna prezentacija projekta u organizaciji Harvarda i Getty Foundation: *Connecting Art Histories. From Riverbend to Seashore. Art on the Move in Eastern Europe and the Mediterranean in the Early Modern Period*

28. svibnja 2014., Centar *Studia Mediterranea* (Poljana kraljice Jelene 3/III)

Institut za povijest umjetnosti sudjeluje u provedbi značajnog dvogodišnjeg projekta pod nazivom *Connecting Art Histories. From Riverbed to Seashore. Art on the Move in Eastern Europe and the Mediterranean in the Early Modern Period*, koji organizira sveučilište Harvard uz podršku Getty Foundation. Projekt je koncipirala i vodi ga prof. Alina Payne (Harvard University,) u suradnji s nekoliko znanstvenika: Gulru Necipoglu (Harvard), Cemal Kafadar (Harvard), Ioli Kalavrezou (Harvard), Joško Belamarić (Institut za povijest umjetnosti) i Stanko Kokole (Sveučilište u Ljubljani).

Javna prezentacija projekta održana je u Splitu u Centru *Studia Mediterranea*, 28. svibnja, u okviru koje je prof. Alina Payne predstavila ciljeve projekta, a potom su održana dva kraća predavanja pod naslovima: *The Network of Trade Routes Connecting East with West in the Early Modern Period* (Anna-Maria Nyardy) i *Hungary and Bosnia: Artistic Transfer in the Ottoman West* (Ivan Szanto).

Pariška Académie André Lhote i hrvatsko međuratno slikarstvo

dr. sc. Lovorka Magaš Bilandžić, viša asistentica na Odsjeku za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta u Zagrebu

02. listopada 2014., galerija *Bez naziva* (UMAS, Zagrebačka 3, Split)

Lovorka Magaš Bilandžić je održala predavanje u okviru istraživačkog projekta Instituta za povijest umjetnosti *Pariška likovna scena i hrvatska moderna umjetnost*. Francuski slikar, likovni kritičar i pedagog André Lhote značajno je utjecao na umjetnost u Hrvatskoj između dva svjetska rata. Lhoteova metoda i učenje o sintetiziranju oblika, analitička interpretacija slikarstva i elaboracija koncepta "aktivnog eklekticizma" (*éclectisme actif*), studiozan pogled na umjetničko djelo te detaljno proučavanje i podučavanje povijesti i teorije umjetnosti snažno su utjecali na jugoslavenske umjetnike koji su početkom 1920-ih pohađali njegove tečajeve pri pariškim privatnim školama ili koji su nakon 1925. upisali novoosnovanu Académie André Lhote.

Internacionalna atmosfera akademije, kozmopolitski milje i pluralistička umjetnička scena Pariza 1920-ih obilježili su formativno razdoblje mnogih slikara koji su imali ključnu ulogu u popularizaciji Lhoteovih principa i uvođenju vizualnog vokabulara kubizma u hrvatsku umjetnost. Sava Šumanović, Sergije Glumac, Sonja Kovačić Tajčević, Vera Nikolić Podrinska i drugi bili su privučeni Lhoteovim teorijama i metodom rada, a u svojim su djelima reinterpreterali njegove poučke o figuri i pejzažu te pri tome postigli značajan stupanj sintetiziranja i apstrahiranja motiva.

Tema predavanja je značaj i uloga Académie André Lhote u povijesti hrvatske međuratne umjetnosti i Lhoteov utjecaj na umjetnike koji su pohađali njegove tečajeve i akademiju te obilježili pluralističku likovnu scenu 1920-ih.

Bolonjske slike hrvatske povijesti – Politička ikonografija zidnih slika u Ilirsko-ugarskom kolegiju u Bolonji

dr. sc. Daniel Premerl, znanstveni suradnik u Institutu za povijest umjetnosti

10. listopada 2014., Centar *Studia Mediterranea* (Poljana kraljice Jelene 3/III)

Na predavanju je sažeto prezentirano istraživanje o ikonografiji svodnih i zidnih slika historijske tematike u refektoriju Ilirsko-ugarskoga kolegija u Bolonji, što ih je po narudžbi zagrebačkog kanonika Petra Črnkovića 1700. godine naslikao bolonjski slikar Gioacchino Pizzoli. Bolonjske slike pružaju dragocjen uvid u jedan pokušaj konstrukcije hrvatskog državno-pravnog i nacionalnog identiteta koji se oblikovao među elitom zagrebačke biskupije tijekom 17. stoljeća.

Na predavanju se, uz fotografije, govorilo o narativnim izvorima ikonografije bolonjskih slika, među kojima su i djela dalmatinskih autora. Nadalje, bilo je riječi i o ikonografskim uzorima bolonjskih slika, o razlozima njihova nastanka, odnosno o njihovoj političkoj poruci.

Načini egzistencije umjetničkog djela

dr. sc. Sonja Briski Uzelac, redovna profesorica u miru

16. listopada 2014., galerija *Bez naziva* (UMAS, Zagrebačka 3, Split)

U konceptualnim okvirima istraživačkog projekta *Pariška likovna scena i hrvatska moderna umjetnost* kroz predavanje je razmotren utjecaj francuskog strukturalističkog pristupa na interpretaciju prirode i statusa umjetničkog djela od ranih pedesetih do sredine šezdesetih godina, a što se prije svega odnosi na „opravdavanje“ statusa „apstraktne slike“ u tada dominantnoj raspravi „apstrakcija ili figuracija“.

Godine 1947. u Parizu izlazi knjiga tada vrlo cijenjenog profesora estetike sa Sorbonne: Étiennea Souriaua, *La Correspondance des arts*, koja je prevedena 1958. (Etjen Surio, *Odnos među umjetnostima*, Svjetlost, Sarajevo), a koja govori o slojevitim strukturalnim odnosima „forme, značenja i vremena“.

Antički žanr u umjetnosti 19. stoljeća

dr. sc. Irena Kraševac, viša znanstvena suradnica u Institutu za povijest umjetnosti

26. studenog 2014., Centar *Studia Mediterranea* (Poljana kraljice Jelene 3/III)

Održano predavanje je tematski vezano uz uspostavni istraživački projekt Instituta za povijest umjetnosti *Dalmatia – a destination of the European Grand Tour in the 18th and the 19th century*, financiranog od Hrvatske zaklade za znanost.

Na predavanju je bilo riječi o tematskom i formalnom utjecaju antičke umjetnosti na europsko slikarstvo u razdoblju od klasicizma do secesije. Akademske slikarstvo i kiparstvo temeljilo se od svojih početaka, u Vasarijevoj firentinskoj Akademiji, na dobrom poznavanju formalnih zakonitosti proporcija i kompozicija te ikonografskih tema i motiva antičke umjetnosti, a u okviru akademskog i specifično – historijskog slikarstva 19. stoljeća, koje spaja umijeće akademskog slikanja i poznavanje artefakata antičke umjetnosti i kulture, poticani su novi koncepti likovnosti. Uživiljenost u svijet antičkih junaka, sveprisutnost kopija antičkih djela i brojnost originala koji su nakon iskopavanja punili europske muzejske zbirke u 19. stoljeću pridonijelo je stvaranju specifičnog antičkog žanra, kojeg su prakticirali i hrvatski umjetnici.

Konferencija *Diocletian's Palace in the works of Adam, Clérisseau and Cassas*

27. 11. 2014. – 29. 11. 2014., Muzej grada Splita (Papalićeva 1)

Tijekom međunarodne konferencije *Diocletian's Palace in the works of Adam, Clérisseau and Cassas* (27. 11. 2014. – 29. 11. 2014.), planirane u sklopu uspostavnog istraživačkog projekta Instituta za povijest umjetnosti *Dalmatia – a destination of the European Grand Tour in the 18th and the 19th century*, u Muzeju grada Splita (Papalićeva 1), održana su dva predavanja kao dio ciklusa javnih predavanja Instituta za povijest umjetnosti – Centra Cvito Fisković. Predavanja su bila na engleskom jeziku.

“The most glorious place in the universal world”: Rome in the age of the Grand Tour

dr. sc. John A. Pinto, professor emeritus na Odsjeku za umjetnost i arheologiju na Sveučilištu Princeton

27. studenog 2014., Muzej grada Splita (Papalićeva 1)

The eighteenth century was a period in which patrons, artists, and architects furnished Rome with many of its most admired monuments and shaped the city's cumulative urban countenance. Robert Adam famously referred to Rome as “the most glorious place in the universal world.” Adam, of course, would return to England by way of Split, and what he saw on both sides of the Adriatic profoundly influenced the course of architecture in his native country, and – by extension – the New World.

More than any other center, Rome attracted architects from throughout the continent and stimulated international exchange. Countless prints and the experiences of several generations of aristocrats on the Grand Tour served to spread an awareness of Roman monuments, ancient and modern. In particular, the impressive series of prints by Piranesi and his contemporary Giuseppe Vasi collectively illustrated the city's highly textured and densely layered urban structure. Goethe's enthusiastic remarks upon his arrival in Rome in 1786 reveal the extent to which the Eternal City had become the cultural patrimony of all Europe: “Now, at last, I have arrived in the First City of the world!... All the dreams of my youth have come to life.”

The goal of this lecture is to provide a virtual walk through Rome in the age of the Grand Tour, posing -- and answering -- a series of questions. What were the buildings that Adam and others admired? What was the relation between the ruined monuments of ancient Rome, and “modern” architecture of the Renaissance and Baroque periods? How did these monuments facilitate exchange as artists grappled with the legacy of Rome? And how did prints by Piranesi and others function as portable distillations of three-dimensional architecture and urban form?

Sheila McNally and the excavations of Diocletian's Palace

dr. sc. Ante Rendić-Miočević – dr. sc. Ivan Mirnik, muzejski savjetnici u miru

28. studenog 2014., Muzej grada Splita (Papalićeva 1)

Recommended by Professor Duje Rendić-Miočević, Ivan Mirnik was invited by Sheila McNally to join the excavation team working in Diocletian's Palace in Split in 1969, the second year of the project. He also returned to the excavations in 1970, 1971 and 1972, with brief visits to the Palace in the following years. Duje and Ante Rendić-Miočević occasionally paid a visit to the excavations to keep informed about the highly rewarding results.

It was a great privilege not only to be able to excavate at the most representative Roman monument in Croatia, but also to participate at excavations led by such an experienced and trained archaeologist as Sheila McNally. The team included many students from the University of Minnesota, Minneapolis and some Croatian students, but there were also experts from various other countries. Some of the visitors and consultants to the site were indeed eminent scholars: Wilbur Brown, Sandor Bököny, Mario Del Chiaro, John Joseph Wilkes, John Ward Perkins, Ljubiša Popović etc. And of course, present were Jerko and Tomislav Marasović, the good spirits of Split and its Palace.

The results of these excavations were published in ten volumes, mostly in English, some in a parallel Croatian edition. The American team explored the imperial residential area of the Palace in nine sectors; there were also some minor soundings in the southern and northern half of the Palace. Sector No. 1 was situated on the north-eastern side of Diocletian's Mausoleum, on both sides of Bulić Street; sector No. 2 encompassed three halls of the substructions with fallen in vaults, now reconstructed, next to the eastern wall, in Lukačić Street; Sector No. 3 was situated within the south-eastern corner tower; Sector No. 4 was situated in Sever Street, next to the southern façade; Sector No. 5 was next to Sector No. 1, at Bulić Street No. 4; Sector No. 6 lay at the intersection of Kraj Svetog Duje and Bulić Street; Sector No. 7 was a deep shaft south of the Triclinium; Sector No. 8 covered the south-western corner of the temenos area of the Mausoleum and finally there was also Sector No. 9 at Sever Street, under the Slavija Hotel.

O istraživanju provenijencije umjetnina u Strossmayerovoj galeriji starih majstora

dr. sc. Ljerka Dulibić – dr. sc. Iva Pasini Tržec, više znanstvene suradnice u Strossmayerovoj galeriji starih majstora Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti

5. prosinca 2014., Institut za povijest umjetnosti – Centar Cvito Fisković (Kružićeva 7)

U predavanju je razmotreno nekoliko oglednih primjera istraživačkih napora za utvrđivanje provenijencije djela iz Strossmayerove galerije u Zagrebu, pri čemu su analizirani i interpretirani izvori najrazličitije prirode: objavljeni pisani izvori (aukcijski katalogi te katalogi zbirki i izložaba, monografske studije, znanstveni, stručni i novinski članci); neobjavljeni arhivski dokumenti (iz arhiva prodavatelja i/ili umjetnika i znanstvenika, iz korespondencije prodavatelja i/ili kupca, iz različitih inventarnih popisa i raznih oblika muzejske dokumentacije); slikovni izvori (grafički listovi, fotografije) te naposljetku oznake prisutne na umjetninama (grbovi, monogrami, inventarne oznake). Odabranim primjerima ukazano je na raznolikost problematike s obzirom na vrstu izvora korištenih u istraživanju i izvođenju zaključaka, ali i s obzirom na cijeli niz značajnih i znakovitih materijalnih i/ili metaforičkih posljedica promjene vlasništva.

Iako sastavni dio svake povijesnoumjetničke obrade, utvrđivanje provenijencije sve donedavno uglavnom se iscrpljivalo na razini pukog bilježenja bivših vlasnika umjetničkih djela te se nije smatralo predmetom koji bi zaslužio temeljitije proučavanje. Proširujući međutim raspon razmatranja dalje od uske definicije utvrđivanja promjene vlasništva, istražuju se ideje i narativi o izvornom podrijetlu i itinerarima predmeta, razmatra se povijesna uporaba informacija o provenijenciji i skreće se pažnja na transformativnu snagu vlasništva te se koncept provenijencije nameće kao element koji umnogome doprinosi identitetu umjetničkog djela. Punopravni predmet istraživanja postaju načini na koji se očituje narativ provenijencije, koji ukazuju na prilagodbe forme i značenja umjetnine u procesu promjene konteksta smještaja i čuvanja, odajući pritom ne samo ukus, već i stavove, događaje, političke i društvene odnose, koji bi inače ostali neopaženi.

Dalmacija u francuskim putopisima 19. stoljeća

dr. sc. Patrick Levačić, docent na Odjelu za francuske i iberoromanske studije Sveučilišta u Zadru

11. prosinca 2014., Centar *Studia Mediterranea* (Poljana kraljice Jelene 3/III)

Predavanje dr. sc. Patricka Levačića tematski je vezano uz uspostavni istraživački projekt Instituta za povijest umjetnosti *Dalmatia – a destination of the European Grand Tour in the 18th and the 19th century* pod pokroviteljstvom Hrvatske zaklade za znanost.

Predavanjem je predstavljena francuska putopisna predodžba Dalmacije u 19. stoljeću. Početkom 19. stoljeća, zbog francuske uprave i francuskog prijevoda putopisa A. Fortisa *Viaggio in Dalmazia*, pojavljuju se na prostoru Dalmacije brojni francuski putnici. Temeljna problematika izlaganja bavi se pitanjem kako je opisana Dalmacija i što je sve moglo uvjetovati kreiranje slike Dalmacije kod francuskih putopisaca. Problematički pristupa imagološki i književno komparativno. Uspoređeni su tako francuski putopisni diskursi u razdoblju klasicizma, prosvjetiteljstva, romantizma i realizma. U okviru 19. stoljeća istaknuta su četiri glavna kulturološka ili geografska pojma u okviru kojih se smješta Dalmacija: Orijent, Balkan, Ilirske pokrajine i Mediteran. Navedene književne epohe i kulturološke odrednice predstavljene su teoretski te reprezentativnim tekstovima putopisa.

Galerija stanara Ide Biard i pariška alernativna kulturna scena s početka 1970-ih

Ivana Meštrov, znanstvena novakinja-asistentica na Odsjeku za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta u Splitu

19. prosinca 2014., galerija *Bez naziva* (UMAS, Zagrebačka 3, Split)

Alternativno u pariškom kontekstu vizualnih umjetnosti ranih sedamdesetih godina XX. stoljeća provodi se kroz rani val institucionalne kritike te je *Galerija stanara* Ide Biard jedan od radikalnijih primjera upravo takvog djelovanja. Galerija, koja započinje s aktivnostima 1972. u Parizu, "nema zidova" te postoji tamo gdje izabire biti, a okuplja oko sebe mlađu generaciju, danas već kanoniziranih, konceptualaca poput Boltanskog, Burena, Caderea, Messenger, Sarkisa, Trbuljaka, demistificirajući u svojoj namjeri umjetničku činjenicu, ostvarujući direktnu komunikaciju s publikom, propitujući ustaljene strukture svijeta umjetnosti. Po riječima Biard, *Galerija stanara* definira svojim programom jednu novu umjetničku praksu, točnije prostore i načine preko kojih ona može direktno djelovati. U izlaganju se govorilo o specifičnim akcijama *Galerije stanara*, širem pariškom kontekstu i tadašnjem svijetu umjetnosti te umjetničkoj komunikaciji Istoka i Zapada, tadašnjeg Zagreba i Pariza. Predavanje je održano unutar istraživačkog projekta Instituta za povijest umjetnosti *Pariška likovna scena i hrvatska moderna umjetnost*.

Izdavač:

Institut za povijest umjetnosti
Ulica grada Vukovara 68/III
10 000 Zagreb, Hrvatska
www.ipu.hr

Za izdavača:

Milan Pelc

Program osmišljavaju i vode:

Josip Belamarić
Ana Šverko

Suradnice:

Marina Horvat
Ivana Tadić

Urednice:

Ana Šverko
Ivana Tadić

Lektura:

Ivana Tadić

Dizajn:

Luka Duplančić

Naklada:

100 kom

Tisak:

Cerovski d.o.o.

ISBN 978-953-7875-25-1

INSTITUT ZA POVIJEST UMJETNOSTI

Republika Hrvatska
Ministarstvo znanosti,
obrazovanja i sporta

